

Fővárosi Ítéltábla

2. Kf.28.083/2005/4.

A Fővárosi Ítéltábla a FITOPHARMA Gyógynövény és Élelmiszer Ellátó és Forgalmazó Kft. (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen verseny ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2004. évi december hó 3. napján kelt 2.K.33.853/2004/2-I. számú végzése ellen a felperes által 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Ez ellen a végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes igazolási kérelmét elutasította. Az irányadó tényállás szerint az alperes Vj-48/2004/28. számú határozatát a felperes 2004. szeptember 13. napján átvette, amelyet követően a döntés felülvizsgálatára irányuló keresetlevél 2004. október 15. napján érkezett az alpereshez.

Az elsőfokú bíróság 1-I. sorszámú végzésével a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 130. §-ának (1) bekezdés h) pontja alapján a felperes keresetlevelét idézés kibocsátása nélkül elutasította, a

végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmével együtt. Indokolása szerint felperesnek a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. számú Polgári jogegységi határozata értelmében, valamint a Pp. 330. §-ának (1) bekezdése alapján a keresetlevelet a határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül kellett volna előterjeszteni oly módon, hogy az az első fokon eljáró közigazgatási szervhez, vagy a bírósághoz megérkezzen. Ezzel szemben a felperes a keresetlevelét 2004. október 15. napján érkeztetetten nyújtotta be már elkéssetten az alpereshez.

Ezt követően a felperes fellebbezésével együtt igazolási kérelemmel élt, elismerve a törvényes határidőn túli perindítást. Hivatkozása szerint a felperesi társaság képviselőjét a versenyfelügyeleti eljárásban az ügyvezető látta el, aki azonban 2004. szeptember 15. napjától fennálló betegsége miatt akadályozott volt a keresetlevél benyújtása tekintetében. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárásban való jogi képviselőre 2004. október 8. napján adott meghatalmazást az ügyvezető, azonban ezzel egyidejűleg az ügyet érintő teljeskörű iratadás nem történt meg, és az ügyvezető további betegsége folytán, valamint az orvosi utasítás miatt a közvetlen személyes megbeszélést mellőzve készült el a keresetlevél, a benyújtásra rendelkezésre álló 6 naptári nap alatt. A kidolgozott, de az ügyvezetővel szakmailag az akadályoztatás miatt nem egyeztetett keresetlevelet a jogi képviselő 2004. október 12. napján adta postára feltételezve, hogy a kézbesítési szokásoknak megfelelően a Magyar Posta Rt. a csekély földrajzi távolságon belül azt egy munkanap alatt továbbítja a címzettnek. A felperes fellebbezéséhez mellékelte az ügyvezető igazgató betegségét bizonyító orvosi igazolást, amely szerint 2004. szeptember 15-től 2004. november 22. napjáig folyamatos orvosi kezelés és ellenőrzés alatt állt, beteg volt, munkáját ellátni nem tudta.

Az elsőfokú bíróság 2-I. sorszámú végzésével az igazolási kérelmet a Pp. 109. §-ának (1) bekezdésére hivatkozással elutasította. Indokolása szerint a

késedelem alapvető okaként megjelölt ügyvezetői megbetegedést tanúsító orvosi igazolás közvetetten sem utal arra,` hogy a kezelés alatt álló személlyel a kapcsolatfelvétel orvosilag tiltott volt. A felperes állítását cáfolja az a tény, hogy 2004. szeptember 15. napjától fennálló betegség ideje alatt lehetősége volt a meghatalmazás aláírására, melyből következően nem tekinthető megfelelően valószínűsítettnek, hogy a mulasztást az ügyvezető megbetegedése miatti akadályoztatás okozta. Rögzítette ezt meghaladóan, hogy a Budapest területén közismert kézbesítési rendszer - küldemények központi elosztóhelyre szállítása, majd kézbesítő hivatalba történő-átirányítása - mellett alappal nem volt remélhető, hogy a 2004. október 12. napján postára adott keresetlevél másnap, azaz a perindítási határidő utolsó napján az alpereshez meg fog érkezni.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését kérte új eljárásra való kötelezés mellett, másodlagosan kérelme arra irányult, hogy a fellebbezésben foglaltak elfogadása mellett a Fővárosi Ítéltábla változtassa meg a Fővárosi Bíróság döntését. Hivatkozása szerint az ügyvezető munka- és keresőképtelenségének bizonyítása elegendő ahhoz, hogy a kapcsolattartás akadályozottságát az eljáró bíróság megállapítsa. Az adott helyzetben egy munkaviszonyban álló munkavállalótól, avagy más biztosítási jogviszonyban álló biztosítottól nem várható el, hogy munkaképtelensége idején dolgozzon és kereső tevékenységét folytassa pusztán azért, mert valamely jogszabály által előírt igényérvényesítési határidő lejárt. Kiemelte, hogy a Pp. éppen ilyen esetekben előállott körülményekre tekintettel rendelkezik az igazolási kérelem szabályairól, hiszen a polgári peres eljárás kezdeményezése, illetve az ilyenben való részvétel nem jelentheti azt, hogy a félnek az igényérvényesítésre előírt határidők megtartása miatt egészségét kellene kockáztatnia. Az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint az ügyvédi meghatalmazás aláírásának ténye cáfolja a kapcsolattartás

akadályozottságát mindösszesen következtetés és nem áll összhangban az igazolási kérelem méltányos elbírálásának elvével sem. Nem indokolt és nem megalapozott továbbá az a megállapítás, hogy az egyébként beteg ügyvezető képes munkája ellátására, és a folyamatos kapcsolattartásra arra figyelemmel, hogy 2004. október 8. napján aláírta a jogi képviselési meghatalmazást. Az ügyvezető telefonon többször egyeztetett a jogi képviselővel, azonban nem tudott intézkedni annak érdekében, hogy a cég hivatalos helyiségében található valamennyi okiratot megkaphassa, mert azok közül több olyan módon volt elzárva, hogy ahhoz a vezetőkön kívül más nem férhetett volna. Az elsőfokú bíróság végzésében megfogalmazott kapcsolatfeltétel olyan okból valóban nem volt tiltott, hogy az a felperesi ügyvezető életét vagy egészségét hátrányosan befolyásolta volna, ahogy fertőző beteg sem volt, ezért az egészsége nem forgott veszélyben, azonban az ügyvédi meghatalmazás kiállításakor megvalósult egyszeri személyes találkozó nem volt elégséges - egy bonyolult ügyben - a megalapozott jogi álláspont kialakításához és alátámasztására. Hangsúlyozta, hogy igazolási kérelme mind a törvényi előírásnak, mind pedig a bírósági jogalkalmazásban követett elveknek megfelel, illetőleg az eljáró orvos a felperes kérésére kiegészítette a már csatolt igazolást és egyértelművé tette, hogy munkavégzés céljából az ügyvezetővel betegállománya alatt a kapcsolatot nem lehetett felvenni.

Az alperes ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását kérte azzal, hogy jogszerűen utasította el a felperes igazolási kérelmét az elsőfokú bíróság, mert nem merült fel olyan körülmény, amely korlátozta volna a felperest, hogy jogi képviselőnek megbízást adva határidőben készüljön el a keresetlevél. Egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, miszerint az ügyvédi meghatalmazás aláírása önmagában is cáfolja a kapcsolattartás akadályozottságát. Megjegyezte továbbá, hogy miután a keresetlevél 2004.

október 12. napján elkészült, lehetősége lett volna a Budapesten lakó jogi képviselőnek azt személyesen határidőben előterjeszteni az alperesnél.

A felperes észrevételében megismételte és fenntartotta az igazolási kérelemben kifejtetteket, hangsúlyozva azt, miszerint az alperes által hozott határozat a társaságot érintő fontos kérdésben foglalt állást, mellyel összefüggésben a jogi szabályozás ellentmondásai nem szűntek meg. A kérdést szakmai oldalról kell és kellett vizsgálni, ehhez pedig a társaság jogi képviselőjének az ügyvezetővel való folyamatos szakmai egyeztetésre lett volna szüksége, amelyet azonban az ügyvezető orvosilag igazolt munkavégzésre képtelen állapota kizárt. Az egyszeri, a meghatalmazás aláírására irányuló rövid találkozás semmiképpen nem cáfolja a kapcsolattartás akadályozottságát, az ugyanis egyszeri kapcsolatfelvételt és nem kapcsolattartást jelentett. Véleménye szerint a munkáját ellátni nem tudó ügyvezetőtől nem várható el, hogy hosszas megbeszéléseket folytasson olyan ügyben, amely - a cég tevékenységét alapítása óta érintő és évek óta húzódó - tisztázatlan jogi kérdésekkel kapcsolatos. Az alperesi hivatkozással összefüggésben előadta, hogy az ügyvédi iroda feszített munkatempója miatt nem tudta a jogi képviselő személyesen benyújtani a Fővárosi Bíróságon a keresetlevelet a rendelkezésre álló rövid határidőben. Méltán bíztak abban, hogy a posta eljuttatja a keresetlevelet a városon belül. Utalt arra, hogy a 4/2003: - Polgári jogegységi határozattal összhangban a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiuma által elfogadott álláspont szerint az igazolási kérelmet – a keresetlevelet elkésztés miatt elutasító végzés kézhezvételétől számított 15 napon belül - arra hivatkozással lehet benyújtani, hogy a posta előre nem látható módon késedelmesen továbbította a bírósághoz a keresetlevelet és csak a végzés kézhezvételekor jutott a felperes tudomására a keresetlevél 30 napon túli beérkezése. Mindezen okok alapján kérte az igazolási kérelem méltányos elbírálását, hogy egy váratlan

betegség ne tegye lehetetlenné egy eddig sikeres cég további működését, amelyet veszélyeztetne a bírság megfizetése.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok értékelésével okszerű következtetésre jutott az igazolási kérelem elutasításával kapcsolatban. A felperes fellebbezésében nem tudott olyan új tényt vagy körülményt megjelölni, amely, fellebbezése kedvező elbírálását eredményezné.

A Pp. 330. §-ának (1) bekezdése szerint a közigazgatási perben a keresetlevelet a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított 30 napon belül kell benyújtani, míg a (4) bekezdés e határidő elmulasztása esetére megadja az igazolás lehetőségét.

A felperes észrevételében megjelölt, a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiuma által megfogalmazott álláspont e jogszabályhely alapján értelmezte a Polgári jogegységi határozatban foglaltakat, de kizárólag az igazolási kérelem benyújtásának idejével és lehetséges indokaival foglalkozott, amelyből nem következik, hogy önmagában a posta késedelmére való hivatkozás alaposnak, kimentési oknak tekinthető, ez mindig az adott ügy körülményeinek értékelésétől függ. A Pp. 107. §-ának (2) bekezdése értelmében ugyanis az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és azokat a körülményeket, amelyek a mulasztás vétlenségét valószínűvé teszik.

Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra, miszerint a keresetlevél benyújtására rendelkezésre álló határidő elmulasztásának kimentésére nem alkalmas indok az ügyvezető betegsége. A perbeli esetben ugyanis nem az ügyvezető mint

magánszemély saját ügyében való eljárásáról volt szó, hanem az általa képviselt cég mint jogi személy tekintetében hozott alperesi határozat felülvizsgálatáról. A vezető tisztségviselő betegsége sem a társaság működését, sem az azzal kapcsolatos peres eljárások megindítását nem akadályozhatja. A folyamatos tevékenység a cég gazdasági érdeke és amennyiben megoldott a vezető tisztségviselő helyettesítése a társaság belső ügyeinek intézésében a folyamatos működés érdekében, úgy ez elvárható a peres eljárás megindításához való, a jogi képviselőnek nyújtandó szakmai segítség megszervezésében is. Jogi lehetőség van arra is, hogy a keresetlevelet oly módon nyújtsák be, hogy a részletes indokolás betérjesztésére a társaságot képviselő ügyvéd útján további határidő engedélyezését kérik. Az ismert perindítási határidőre, annak várható lejártára és a mulasztás következményeire figyelemmel a meghatalmazás aláírásakor (a megbízáskor) előre lehetett számítani a rövid úton való sürgős intézkedés (meghatalmazás, keresetlevél elkészíttetése) szükségességére a késedelem elkerüléséhez. Egy cég képviselőjétől, ügyvezetőjétől fokozott felelősség várható el az általa irányított szervezet működése iránt, így a céget marasztaló határozat felülvizsgálata iránti peres eljárás kezdeményezésekor is, amely iránt megfelelő határidőben és módon köteles intézkedni. A másodfokú bíróság az igazolási kérelem méltányos elbírálására kiható olyan körülményt nem talált, amely a mulasztás vétlenségét valószínűsítene és a felperest mentesítene a határidőn túli perindítás jogkövetkezményei alól.

Mivel a felperes folyamatos és zavartalan működését cáfoló bizonyítékokat és körülményeket a felperes felhozni nem tudott, az ügyvezető-képviselő betegsége ilyen következményekkel nem járt, azaz helyettesítése megoldott volt, ezért a perindítási határidő mulasztása miatt a felperesi vétlenség szóba sem jöhet.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 259. §-a alapján alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az alperes költségigényt nem terjesztett elő, így arról a Fővárosi Ítéltáblának nem kellett rendelkeznie. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§-ának (1) bekezdés c) pontja és a 47. §-ának (1) bekezdése alapján a feljegyzett fellebbezési illeték összege 12.000 Ft, azonban a sikertelenül fellebbező felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére előzetesen már lerótt 15.000 Ft fellebbezési illetéket, amelyből az így szükségtelenül lerótt 3.000 Ft összeget az illetékhivataltól visszakérheti.

B u d a p e s t, 2005. évi szeptember hó 22. napján